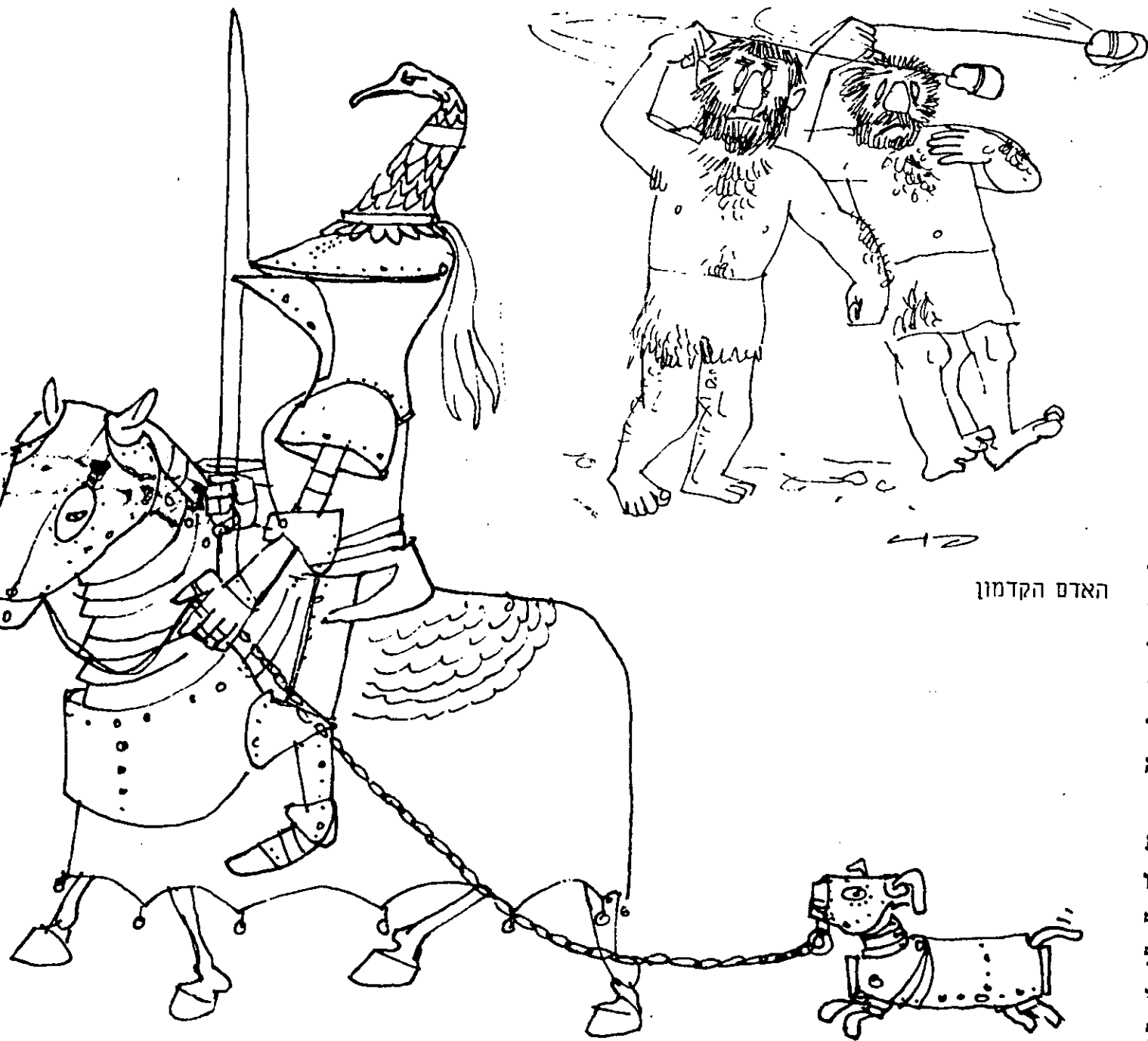

כלי-הנשק נאז-ועד עתה

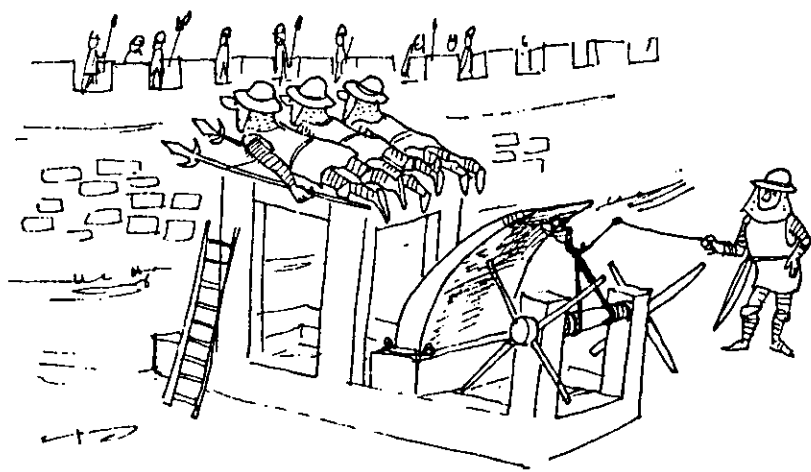
אברהם פת

הפנתר זעוף הקלסתר טיפס בטוחות על הגזע המעוקם של עץ המנגו. אט-אט התקרב לטרפו המיועד. הניי אנדרטל המבוהל שישב לו במרומי העץ התגרד אובר-עצות בפד-תתו השעירה. הפנתר מתקרב, עוד פסיעה, עוד אחת ועוד אחת... הניי אנדרטל, מיודענו, המזיע חש כבר בכפות רגליו את נשימתה החמה של החיה הרעבה... לפתע מסתובב האדם הקדמון הזה אינסטינקטיבית בתפנית חדה אחורנית, קולט בידו אחד מן הפירות הסגלגלים, קוטף אותו ו... טרח! מטילו ישר אל תוך עינה של החיה. הפרי העסיסי מתנפץ לרסיסים על פרצופו של הפנתר, וזה האחרון סב על עקביו ומתדרדר, נעלב ומנהם, אל מרגלות העץ. בצעדים הססניים של גבר שסרח נעלם בינות לשיחים העבותים. נו, ומכאן ועד לטיל הבליסטי בעל ראש הנפץ הגרעיני, הדרך באמת איננה רחוקה. כי במשך השנים האלו שבר האדם את הראש איך לשבור את הראש לצד שכנגד, ואפשר לסיי מוך על הראש היהודי שימציא לנו פטנטים...

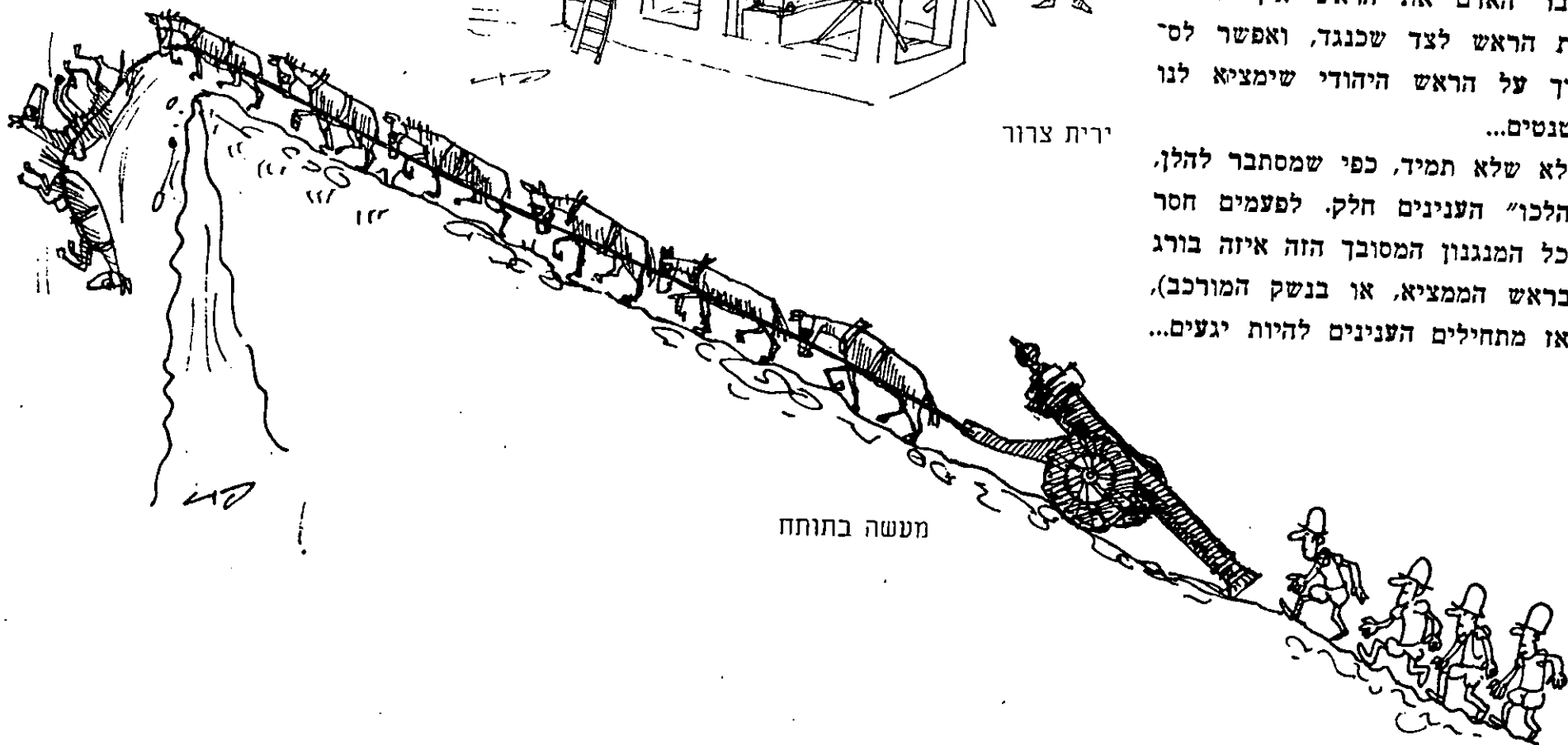
אלא שלא תמיד, כפי שמסתבר להלן, "הלכו" העניינים חלק. לפעמים חסר בכל המנגנון המסובך הזה איזה בורג (בראש הממציא, או בנשק המורכב), ואז מתחילים העניינים להיות יגעים...

האדם הקדמון

ירית צרור

מעשה בתותח